

*Красовська Людмила Олександрівна,
доцент кафедри естрадного
та народного співу, Харківська
державна академія культури,
м. Харків, Україна
ORCID: 0000-0001-6146-4288*

ПОСТАНОВКА ГОЛОСУ ЕСТРАДНОГО СПІВАКА

Інтернет-адреса публікації на сайті:

<http://www.spilnota.net.ua/ua/article/id-4307/>

Постановка голосу вимагає виразної дикції, оскільки текст є важливим у співі. Так само в естрадних піснях є фрази, які потребують особливої уваги при зміні дихання. Естрадний вокал використовує напівприкриту манеру, але основу як і в академічному співі: підняте піднебіння, відчуття позіхання і звучання досягається не в чистому, а в змішаному застосуванні резонаторів. За рахунок цього голос звучить багато – «тембросто», маючи більше обертонів. Тембр стає більш насиченим. Поява «баранчика» у верхньому регістрі говорить про напругу голосових зв'язок. Перехідні та верхні звуки повинні бути прикриті, а ігнорування цієї техніки позбавляє верхні ноти красивого тембрального забарвлення, заокругленості і може призвести до передчасної втрати верхніх звуків.

При навчанні естрадного співу застосовуються прийоми:

1. Розщеплення – до чистого звуку приєднують деяку частку іншого звуку, не музичного, тобто якийсь шум «хрип»;
2. Драйв – один з найважливіших у рок-вокалістів – прийом розщеплення (підвиди: рев, хрипкий голос, гроулінг, дет-вокал та ін.);
3. Субтон – спів з придихом, іноді майже «пошепки»;
4. Обертоновий спів – горловий спів;
5. Гліссандо або «слайд» – плавний перехід з ноти на ноту;
6. Фальцет – спів без опори – головним резонатором. Розширює діапазон в бік високих нот;
7. Йодль – різкий перехід із співу на опорі на фальцет. Цей прийом відомий як «тірольський спів»;
8. Штробас – це низькі ноти, які звучать специфічно – одним грудним резонатором. Є найнижчим вокальним регістром, під час якого виробництво самого звуку відбувається за допомогою повітря, що проходить через розслаблену голосову щілину, яка ніби «вільно коливається».

Головним резонатором для естрадного співу є рото-глотковий, який застосовується на всьому звуковому діапазоні і може змішуватися з іншими резонаторами (у нижньому регістрі з грудним, у верхньому з головним), що додає естрадному співу індивідуального звучання. Саме змішане використання цього резонатора з іншими резонаторами,

є головним для вокалістів працюючих з мікрофоном. При постановці голосу одним з найважливіших елементів є артикуляція, вільний стан гортані. Естрадна манера артикуляції, в тому числі і в джазі, є специфічна атака звуку, фразування, інтонування. Саунд – індивідуальність голосу, його тембру. Існує безліч виразних засобів: 1. Мелізми (форшлаг, групетто, мордент, трель); 2. Інтонування; 3. Техніки пов'язані зі звукодобуванням і тембральним забарвленням.

Для правильної постановки голосу також необхідне правильне дихання. Основними завданнями співочого дихання є: економне витрачання подиху, створення тиску для голосових зв'язок у підскладочному просторі, видих. Співочий вдих береться безшумно, досить глибоко, з відчуттям полупозіху. При вдиху не слід намагатися набирати велику кількість повітря, так як тоді ускладнюється подача звуку і сам процес голосоутворення. Співочий вдих і видих розділяються миттєвою паузою – зупинкою дихання, після чого починається видих. Враховуючи вищесказане, я рекомендувала б співаками займатися спеціальною дихальною гімнастикою (для оволодіння уповільненим вдихом). Гімнастика допомагає вокалісту дихати дрібно і на видиху отримувати великий звуковий ефект. Злом для творчого процесу є м'язова судомо і тілесні затиски. Зажим може з'явитися і в діафрагмі і в інших м'язах які беруть участь у процесі дихання, порушити правильність цього процесу і викликати задишку.

Наступне на що слід звернути особливу увагу при постановці голосу – це емоційний стан співака. Стан внутрішнього спокою, впевненості приходить з великим досвідом. Для початківців вокалістів важливо знати, що навіть прагнення до внутрішнього спокою має велике значення у виконавській майстерності. Так само емоційний та психологічний стан впливають на дихальну функцію.

*Кудрич Людмила Володимирівна,
доцент кафедри естрадного
та народного співу, Харківська
державна академія культури
ORCID: 0000-0003-1319-5874*

ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ У ТВОРЧОСТІ ЕСТРАДНОГО АРТИСТА

Інтернет-адреса публікації на сайті:

<http://www.spilnota.net.ua/ua/article/id-4305/>

Головним чинником у формуванні артиста, а саме естрадного співака – є визначення зі своїм творчим стилем та безпосереднє формування цього стилю в тісній єдності з власним іміджем. Тобто поєднання стилю та іміджу – це головна мета для естрадного артиста, яка полягає в застосуванні знань та умінь набутих в навчальному процесі,